

МОДЕЛ ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА СРЕДНИТЕ УЧИЛИЩА „БОНУС–ВАУЧЕР“

Муса Мустафа Сръкьов
Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов
Катедра “Финанси и кредит”
e-mail: ati_m79@abv.bg

Резюме: Настоящата разработка има за обект особеностите на управлението и разпределението на училищните финанси в образователната система. По-конкретно предмет на изследване са процесите на прехвърляне на правомощия от централната към местната власт и респективно към родителите и обвързването на финансирането с броя на учениците, единните разходни стандарти, разпределението на средства на общинско и училищно ниво. Целта на разработката е да се отличат особеностите в досегашния начин на финансиране чрез предоставяне възможност и на родителите, паралелно с новия модел за разпределяне на средствата. Ползвани са класическите аналитични методи – индукция, дедукция, критичен анализ и синтез.

Ключови думи: делегиран бюджет, единен разходен стандарт, формула за разпределение.

JEL: G28.

BONUS-VOUCHER” MODEL FOR FINANCING SECONDARY SCHOOLS

Musa Mustafa Srakyov
D. A. Tsenov Academy of Economics– Svishtov
Department of Finance and Credit
e-mail: ati_m79@abv.bg

Abstract: This paper addresses the peculiarities of the management and allocation of school finances in the education system. In particular, it focuses on the processes of transferring powers from the central to the local government and the parents respectively, and linking school financing to the number of students, the uniform cost standards, the allocation of funds at municipal and school levels. The purpose of this paper is to highlight the features of the current way of financing through involving the parents along with the new model of allocation of funds. The classical analytical methods are used – induction, deduction, critical analysis and synthesis.

Keywords: delegated budget, single cost standard, distribution formula.

JEL: G28.

Въведение

При съвременното обществено-икономическо развитие образованието е важен фактор за потенциалния икономически растеж на страната и за просперитета на всеки индивид. Образователната система има за цел да

осигури равен достъп за всички и качествено образование. Традиционната функция на училището е да осигури образование, съобразно държавните образователни изисквания в паралел с очакванията и потребностите на родители и ученици и ефикасното изразходване на публичните ресурси. Финансирането на образованието е дисциплината, която изследва разпределението на средствата, отпуснати за образование, с цел постигане на образователни цели, и състоянието на субектите, които ще участват в процеса на разпределение, в съответствие с резултатите от този процес на разпределение. Реформата във финансирането на образованието в България през последните години преминава през различни дискусии. За да се възползва от правото на образование, е важно да се знае от кого се финансира образованието. Публичното финансиране означава процеса на осигуряване на необходимите финансови източници за постигане на образователните цели. Източниците, предназначени за образованието, дават информация за нивото на използване на образователни услуги, предназначени за гражданите на съответната държава. Цената на образованието може да се изрази с икономическата стойност на въведенията, използвани за осъществяването на образователните услуги. Разходите за образование се отнасят за закупените стоки, услуги и направените инвестиции, закупени от държавния бюджет и от финансиращите и осигуряващите средства за образование лица и институции (Балджъ, 2005, 46).

По отношение на националното финансиране на системата на образованието относителният дял на разходите за него като процент от Брутният вътрешен продукт намаляват от началото на 90-те години. Между 2001 и 2009 г. за образование се отделят около 4% от БВП, а от 2010 досега – 3,4%. Публичните разходи за образование през 2018 г. са 4,1%. Броят на учениците, обхванати от задължително образование, възлиза на 693 270, от тях 14 083 (2,0%) имат специални образователни потребности, а 8 119 (1,1%) посещават изолирани специални училища. Като резултат 43,4% (2 990.4 хил.) от населението завършват средни училища. Финансирането на образованието се извършва основно със средства от бюджета.

Обект на изследване е финансирането на училищното образование от централния бюджет, респективно родителските правомощия, а **предметът** са механизмите на финансиране с оглед постигане на ефективност в образователната система. **Целта** е да се изследва и обоснове предоставянето на средства на родителите, като се приложи нов модел като по-надежден и по-ефективен за финансиране в образованието „бонус–ваучер”.

За да се постигне целта на изследването се решават следните **задачи**:

* анализиране политиката на родителите и участието им при разпределяне на финансовия ресурс;

* разработване на система от индикатори за оценка на приложението им;

* прилагане на нов модел и инструментариум за финансиране от национално към общинско, а оттам паралелно от родители при разпределянето на училищните финанси.

1. Кратък исторически преглед на финансиране на средните училища

До 2008 год. финансирането на училищата се основаваше на броя на паралелките. Прилагаше се следната схема – броят паралелки чрез система от кофициенти определяше броя на педагогическия и непедagogическия персонал (вж. табл. 1).

Таблица 1

Норматив за брой персонал

Класове	Марка	Норматив за брой персонал	
		Педагогически	Непедагогически
5–8	Паралелка	1,90	0,50
9–12	Паралелка	2,20	0,50

От таблицата се вижда, че МОН предвижда повече средства за педагогическия персонал за гимназиалния етап. Работната заплата се изчисляваше чрез фонд „Работна заплата“. При тази схема беше възможно, две училища с еднакъв брой ученици да имат различен брой паралелки и оттам – различно финансиране. Изпълнението на бюджета по бюджетните кредити се ръководеше от обединено счетоводство на общинско ниво. Директорът на училищната институция няма възможност да взема решения относно управлението на училищните финанси.

След 2008 год. се въведе нов начин на финансиране на средните училища. Влезе в сила текстът: **Числеността на персонала се утвърждава в списък – образец №1 за всяка учебна година от директора на училището в рамките на средствата на делегирания бюджет... Числеността на персонала се определя, като приоритетно се осигуряват работните места за педагогически специалисти, за да се гарантира изпълнението на учебния план в училището...** Това е сериозно предизвикателство за бюджетирането, управлението и правомощията на директора. Чрез разработения модел се даде възможност за по-справедлив начин за финансиране на училищата. Моделът бе апробиран за различни видове училища и за големи общини с определени параметри, което даде основание да се смята, че е по-сполучлив и надежден от действащия до момента. С прилагането му ще се постигне значителна и по-голяма гъвкавост, качество и ще се предоставят условия

за конкуренция. С въвеждането на делегираните бюджети бе заложено да се направи анализ и да се усъвършенства формулата за разпределянето на средствата.

Новото в системата на делегираните бюджети след 2018 год. е това, че те ще се определят не само от броя на учениците, но и на паралелките, както и от броя на училищата в дадена община. Отпустнатите на общините средства ще бъдат разпределени по задължителни и допълнителни компоненти в съотношение 85% /15%. Въведени бяха три нови стандарта:

- единният разходен за ученик;
- стандарт за паралелка;
- стандарт за институция.

Масовият стандарт за ученик в неспециализирано училище е 1370 лв. Стандартът за масовата паралелка в неспециализирано училище е 6 992 лв. Стандартът за училищна институция е 33 000 лв.

Разпределението на средствата по общини и региони от 7 групи е разделено в 8 групи, като се вземат предвид по-отдалечените райони и селските райони. Така общините от 1 група (големи урбанизирани общини като София, Перник, Пазарджик, Пловдив) са с нулев регионален коефициент. В 8 група са малките селски общини от Северозапада, Родопите, Странджа Сакар и гранични региони, регионалният коефициент е 0,12, което в цифри означава:

Група общини	Регионален коефициент	Стандарт за ученик	Стандарт за паралелка	Стандарт за инст.
Първа	0	1370	6992	33000
Втора	0.017	1393.29	7110.86	33561
Трета	0.034	1416.58	7229.73	34122
Четвърта	0.051	1439.87	7348.59	34683
Пета	0.068	1463.16	7467.46	35244
Шеста	0.085	1486.45	7586.32	35805
Седма	0.102	1509.74	7705.18	36366
Осма	0.12	1534.40	7831.04	36960

Училище X в малка община (4-та категория) е със седемдесет ученици и седем паралелки. През 2017 год. общината е получила средства за 70 ученици x 1611 лв./ученик = 112 770 лв. През 2018 год. общината получава средства, както следва: 70 ученика x 1370 лв. + 7 паралелки x 6992 лв. + 33000 лв. + 9070 лв. регионален компонент = 186 914 лв.

Въведеният у нас модел е насочен предимно към оптимизиране на разпределението на публичните ресурси за училищно образование на местно (общинско) ниво и основните компоненти са:

- механизъм за разпределяне на бюджетните средства;
- делегиране на права и отговорности на училищните директори;

- прозрачно и обективно разпределение на средствата на базата на консенсуално определена формула;
- ефективно използване на публичните ресурси създаване възможности за реализиране на собствени приходи;
- предоставяне на качествено образование.

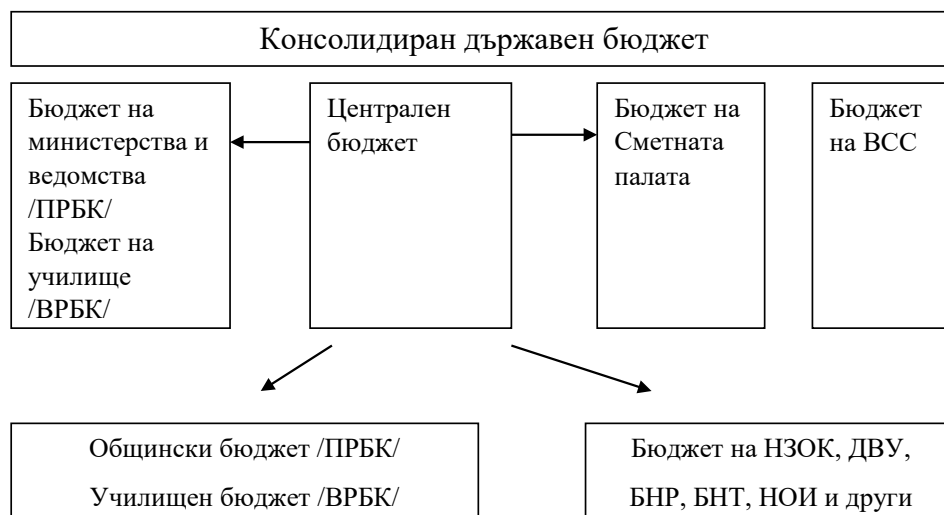
През всички тези години системата на финансиране на училищното образование се надграждаше поетапно, но липсва задълбочен анализ. Системата се нуждае от икономическа обосновка от национално към общинско ниво.

2. Модел на финансиране в средното образование „бонус– ваучер“

Дебатът за способността на държавата да предоставя не само достъпно, но и качествено образование, макар и съществуващ от средата на миналия век в развитите демокрации, у нас се засили особено в последното десетилетие. Доколкото в Конституцията правото на образование и задължението на държавата да го осигурява, са ясно определени, основният въпрос е как, с какви механизми да става това. **Често в англоезичната литература дебатът се фокусира върху разликата между „държавно финансирано“ и „държавно осигурявано“ училищно образование.** В първия случай, при определени условия, държавата определя издръжката за ученика (обща или диференцирана по определени критерии), която се получава от училищата за всеки ученик, който се обучава в тях. Тези училища могат да бъдат както държавни, така и частни. Във втория случай – държавата не само финансира, но и структурира и осигурява образованието чрез публичната училищна система или системата от държавни (и общински) училища, която се финансира от публичния бюджет. В основата на този дебат е концепцията за прилагане на пазарния подход в образованието и извличане на ползата от финансирането, разпределянето на публичните средства, тяхното ефективно използване в пазарна конкуренция в сферата на училищното образование.

Един от начините за предоставяне на правомощия на местните институции, предлагащи публични услуги, е делегираният бюджет. В параграф 71 от ЗДБ 2008 г. ясно е разписано: “Считано от 01.01.2008 г., всички училища в системата на народната просвета прилагат системата на делегирани бюджети“. Общината се явява първостепенният разпоредител с бюджетни кредити (ПРБК), тя поема отговорността да разпредели най-рационално и най-ефективно предоставяните субсидии за училищата. Разпределянето на средствата се извършва по „формула“, от която зависи справедливото и икономичното разпределение на общите средства. Ако заложената формула е изработена и защитена с действителните нужди, финансовото управление на училището стартира успешно. Училището е

второстепенен разпоредител с бюджетни кредити (ВРБК), като съставя самостоятелен бюджет, стопанисва активите си, има право на собствени приходи и управление на финансовия си ресурс (вж. фиг. 1).

Фигура 1. Мястото на училищния бюджет в държавния бюджет

Бюджетът на училището като цяло отговаря на общоприетата дефиниция “опис (сметка) на предполагаеми приходи и разходи на държавата за текущата година“. Училищният бюджет е част от общинския бюджет. С делегирани училищни бюджети се дава право на директора на училището да се разпорежда с приходите на училището, да прехвърля средства между бюджетните параграфи. Директорът следва да търси успешни финансови решения с цел увеличаване на финансовия капацитет на институцията. Търсене на педагогически подход за задържане на децата в училище съвместно с родителите и обществеността, търсене на механизми за повишаване пригодността на средното образование към динамиката на пазара на труда, работа по проекти, работа съвместно с училищното настоятелство и общността и други.

Можем да представим модела (избягвайки конкретни суми) по следния начин:

- Компоненти – субсидията, полагаща се за единица ученик за 1 учебна година;
- Сумата се предоставя на родителя под формата на “бонус–ваучер“.

Оттук нататък следва:

*Родителят може да запише ученика в няколко училища (общинско, държавно и частно).

*Ако ученикът се обучава в общинско или държавно училище, предоставената сума от държавата под формата на субсидия родителят може да дофинансира и да го запише в частно училище.

*Сумата, предоставена по формата „бонус–ваучер“, ще му бъде като основна величина плюс дофинансираната сума от родителите.

*Родителите ще имат по-големи правомощия и контрол, респективно върху разпределението и преразпределението на училищните финанси.

От изложеното дотук можем направим следните изводи:

*Свободата на избор на училище и отговорността му към родителите, която тя води след себе си, ще доближи училището до очакванията и нуждите на основните потребители на образователни услуги.

*Съчетанието от свободен избор на родителите и учениците в училищата ще оптимизира рентабилността, ще повиши конкуренцията и ще подобри резултатите по отношение на вложените ресурси.

*Доближаване на училищното образование до нагласите, очакванията и желанията на родители и ученици чрез свободния избор на училище.

*Наличието на конкуренция между училищата ще повиши качеството на образователната услуга.

*Засилване на пряката отговорност на училището за постигнатите резултати чрез обвързване с неговото финансиране.

На тази основа очакваме постигането на следните цели:

1. Приобщаване на родителите към училищния живот чрез изградена система за училищно партньорство.

2. Прилагане на разнообразни форми на комуникация с родителите за включването им във всички планирани дейности на училището, за постигане на целите на обучението.

3. Насърчаване на инициативността на родителите при взаимодействие с училището, за развитие на интересите и способностите на учениците.

4. Усъвършенстване на професионалната компетентност на педагогическите кадри за ефективно партньорство с родителите.

Училището ще има задълбочено и комплексно разбиране за своята отговорност при взаимодействие с родителите чрез разработена училищна система за партньорство при разнообразни форми за комуникация и включването на родителите във всички планиращи дейности на училището, насърчаване на тяхната инициативност за постигане целите на училищното обучение и образование, развитие на интересите и способностите на учениците за ефективно и качествено партньорство с родителите.

Заклучение

Търсенето на механизми и пътища за оптимизиране на системата на финансиране в училищата чрез качествени и публични дебати и изследвания на теоретично и практическо ниво може да доведе до намирането на решения, намаляване на негативните ефекти в управлението на училищните финанси. Разбира се, чрез свободния избор на родители и ученици, чрез наличието на конкуренция ще се повишат качеството и ефективността на образователния продукт в училищата. Това подобрене не може да се реализира без намесата на родителския актив, без компетентностите и уменията на училищния мениджър (директорът), който ефективно и ефикасно трябва да планира и изразходва публичните средства.

Използвани източници

Закон за предучилищното и училищното образование.

Иванов, С., Данчев, П. (2007). Финансиране общественото образование в България, OSI/ LGI.

Лилова, Р., Захариев, А. и кол. (2015). Финанси. АИ „Ценов”, Свищов.

Лилова, Р., Симеонов, Ст., Радулова, А. и кол. (2015). Бюджет и бюджетна политика. Изд. „Фабер”.

Министерски съвет на Република България (2004). Постановление от 31 август за държавните образователни изисквания относно годишната издръжка на децата и учениците в държавните и общинските детски градини, училища и помощни единици.

Министерски съвет на Република България (2016). Решение 304 от 26.04.2016 г. за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности и показатели през 2017 г. и предходни.

Наредба № 1 от 4 януари 2010 г. за работните заплати на персонала в звената от системата на народната просвета.

Херчински, Я., Хербс, М. (2008). Реформа на финансирането на образованието в България: Преглед на текущите проблеми, Институт „Отворено общество”, София.

A. Review of the Bulgaria School Autonomy Reform, World Bank 2010.; Schleicher, A. (2009). Securing quality and equity in education: Lessons from PISA. Prospects, 39 /3/,251- 263.

СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ „Д. А. ЦЕНОВ“ - СВИЩОВ

ГОДИШЕН

АЛМАНАХ
НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ
НА ДОКТОРАНТИ

НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ
НА ДОКТОРАНТИ

ГОДИШЕН
АЛМАНАХ

Том XII, 2019

Книга 15

Том XII, 2019 г.
Книга 15

Академично издателство
„ЦЕНОВ“ - Свищов

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:

Доц. д-р Стефан Маринов Симеонов – главен редактор

Доц. д-р Росица Христова Колева – зам.главен редактор

Доц. д-р Красимира Борисова Славева – организационен секретар

Доц. д-р Марина Ангелова Николова

Доц. д-р Христо Георгиев Сирашки

Доц. д-р Ваня Григорова

Екип за техническо обслужване:

Анка Петкова Танева – стилев редактор

Ст. преп. Маргарита Евгениева Михайлова – превод и редакция
на английски език

Милена Димитрова Александрова – технически секретар

ISSN 1313-6542

СЪДЪРЖАНИЕ

Студии

Таня Стайкова Йорданова ПОВЕДЕНИЕ НА ДОМАКИНСТВОТА В БЪЛГАРИЯ ПРИ ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ ЗА СПЕСТЯВАНЕ И ИНВЕСТИРАНЕ	5
Анелия Стефанова Пенева АНАЛИЗ НА ВЗАИМОВРЪЗКИТЕ МЕЖДУ КАПИТАЛОВИТЕ И ВАЛУТНИТЕ ПАЗАРИ	29
Криста Цветанова Нейкова КОНЦЕПТУАЛНИ ОСНОВИ НА ЛОЯЛНОСТТА	51
Борислав Красимиров Киров ЕФЕКТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КРЕДИТНИ РЕГУЛАЦИИ ВЪРХУ ИПОТЕЧНОТО КРЕДИТИРАНЕ И ИНВЕСТИЦИИТЕ В ИПОТЕЧНИ ОБЛИГАЦИИ	78
Марията Бориславова Спасова ПРОГРАМАТА ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА КАЧЕСТВО И УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ – ОСНОВА ЗА ПОВИШАВАНЕ КАЧЕСТВОТО НА ВЪТРЕШНИЯ ОДИТ В ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР	98
Михаела Стоянова Монова НОВИТЕ ЗАКОНОДАТЕЛНИТЕ ПРОМЕНИ ПО ЗАСТРАХОВКА „ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ” НА АВТОМОБИЛИСТИТЕ И ВЛИЯНИЕТО ИМ ВЪРХУ ФИНАНСОВАТА СТАБИЛНОСТ НА БЪЛГАРСКИЯ ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ПАЗАР	125

Статии

Юлиан Сашков Бенев АНАЛИЗ НА АКТУАЛНИТЕ ПРОБЛЕМИ В БАНКОВАТА СФЕРА И НЕЙНАТА СТРАТЕГИЧЕСКА ОРИЕНТАЦИЯ В КОНТЕКСТА НА ДИГИТАЛИЗАЦИЯТА НА БАНКОВИТЕ УСЛУГИ В ЕС	157
Пресиян Илианов Василев ОРГАНИЗАЦИОННИ ПОДХОДИ ЗА МИНИМАЛИЗИРАНЕ НА КИБЕРРИСКОВЕТЕ ПРИ ОДИТОРСКАТА ДЕЙНОСТ	174

Цветелина Красиминова Иванова НАСОКИ ЗА УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ОРГАНИЗАЦИОННАТА КУЛТУРА	190
Димитър Пламенов Попов ИЗСЛЕДВАНЕ НА ОБЕМА И ДИНАМИКАТА НА СЕКЮРИТИЗИРАНИЯ ВЪТРЕШЕН ДЪРЖАВЕН ДЪЛГ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В ПЕРИОДА СЛЕД ПРИСЪЕДИНЯВАНЕТО КЪМ ЕС	213
Пламен Василев Георгиев СЪСТОЯНИЕ И ТЕНДЕНЦИИ В РАЗВИТИЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ИКОНОМИКА. ЕФЕКТИ И ЗАПЛАХИ ЗА БАНКОВАТА СИСТЕМА	226
Светла Михайлова Боянова ОТНОСНО ЗНАЧЕНИЕТО НА ВЪТРЕШНИЯ КОНТРОЛ ЗА БАНКОВАТА СИГУРНОСТ	237
Венцислав Георгиев Диков РЕГУЛАТОРНА РАМКА ЗА ФИНАНСОВО-ИКОНОМИЧЕСКА ЗАЩИТА НА АВТОРСКИТЕ ПРАВА В ЕС	266
Муса Мустафа Сръкьов МОДЕЛ ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА СРЕДНИТЕ УЧИЛИЩА „БОНУС–ВАУЧЕР“	277
Николай Тодоров Здравков УПРАВЛЕНСКИ ФИНАНСОВ АНАЛИЗ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИТЕ ПОСРЕДНИЧЕСКИ ФИРМИ - СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ НА МОДЕЛИ НА СВОБОДНИТЕ ПАРИЧНИ ПОТОЦИ	285
Таня Иванова Рисемова ПРОБЛЕМИ НА ЗАЕТОСТТА И БЕЗРАБОТИЦАТА В БЪЛГАРСКИТЕ ОБЛАСТИ ПО ТЕЧЕНИЕТО НА ДОЛЕН ДУНАВ	298
Ана Борисова Иванова ИЗТОЧНИЦИ И МОДЕЛИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО – СПЕЦИФИКА И ЕФЕКТИВНОСТ ПРИ ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ЗДРАВНИ УСЛУГИ ...	313
Люба Мартинова Митева КРИТИЧЕН АНАЛИЗ НА ПРОБЛЕМИТЕ В БОЛНИЧНИЯ СЕКТОР	325

Станислав Иванов Шишманов БАНКИТЕ И КАСОВОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЪРЖАВНИЯ И ОБЩИНСКИТЕ БЮДЖЕТИ	341
Валери Йорданов Велковски ПРОБЛЕМИ НА УСТРОЙСТВЕНИТЕ ПОЛИТИКИ И УСТРОЙСТВЕНИТЕ МЕРОПРИЯТИЯ В ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ (НА ПРИМЕРА НА ЕМПИРИЧНО ИЗСЛЕДВАНЕ)	355
Симеон Венциславов Симеонов СПЕЦИФИКА НА ТУРИСТА ПРАКТИКУВАЩ КУЛИНАРЕН ТУРИЗЪМ	383
Emre Zafer Güney BUTCHERS SCHEDULING MODEL EXAMINATION BY TIME STUDY OBSERVATIONS	398
Андрей Йорданов ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА ПРЕД ТОВА ДА БЪДЕШ AGILE /SCRUM	408
Диана Христова КОРПОРАТИВНА АМНЕЗИЯ И МОНИТОРИНГ НА НЕЯВНИТЕ ЗНАНИЯ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ	416
Борислав Боев ПРОЕКТНОТО УПРАВЛЕНИЕ ПРИ ИЗГРАЖДАНЕТО НА НОВИ ЯДРЕНИ МОЩНОСТИ – ОСОБЕНОСТИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА	424
Димитър Георгиев Тричков ПАЗАРНИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ВЪЗМОЖНОСТИ ПРЕД ТЕЛЕКОМИТЕ В БЪЛГАРИЯ	445
Veneta Todorova Lyubenova BRAND TRUST AS A SOURCE OF BRAND EQUITY	473
Росица Атанасова Проданова ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА – АНАЛИЗ НА ИНСТИТУЦИЯТА И ПОЗИЦИЯТА Й В СЧЕТОВОДНИЯ БАЛАНС	488
Зорница Крумова ИНОВАЦИИ – ОСНОВЕН ФАКТОР ЗА ПОВИШАВАНЕ НА КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТТА	507
Yaakov Itach FINANCIAL LITERACY LEVEL OF HIGH SCHOOL STUDENTS AND ITS ECONOMIC PATTERNS REFLECTIONS	518

ГОДИШЕН
АЛМАНАХ
НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ НА ДОКТОРАНТИ
Студии и статии
Том XII – 2019, книга 15

Даден за печат на 28.05.2020 г., излязъл от печат 02.06.2020 г.
Поръчка № 18464; формат 16/70/100; тираж 50

ISSN 1313-6542

Издателство и печат: Академично издателство „Ценов“
Свищов, ул. Градево № 24